

ДРУГА.

У едно село, спорѣдъ селскія обичаи, като са били събрали вечеръ на сѣдянка, момцитѣ са припирали помѣжду си кой е по-юнакъ и безстрашливъ; сѣтиѣ единъ отъ тѣхъ казалъ: който са наеме сега по срѣдъ нощъ да мине прѣзъ гробищата, давамъ му каквото иска (1)! Ето ти го единъ ужъ безстрашливъ, излѣзе та каза, че той може да отиде до гробищата що бѣхъ на далечко отъ селото.—Тѣй са обзаложихъ, но съ такова обѣщане: да земе онзи при себе си единъ голѣмъ гвоздей, когото ще забие върху единъ гробъ, що му посочатъ; а на утрѣнъта рано, като отидатъ сичкитѣ да намѣрятъ гвоздея на уреченото мѣсто, тогава ще му даджъ залога.

Тогавъ онова момче зема гвоздея и отиде да го забива на гроба; другитѣ го чакахъ съ нетѣрпение да видятъ какво ще направи. Нощъта са прѣвали, а онзи го юще нѣма; сѣдянката са развали и всѣкѣй си отиде у дома. Заранъта, като съмнало, майка му трѣгна да пита другаритѣ на момчето кѣдѣ са е дѣналь синъ ѣй, та си недошълъ отъ нощесъ. А тѣ са почюдихъ и несмѣяхъ да обадятъ какво са правили на сѣдянката. Горката майка пита и распитва за сина си, когото не намѣри никакъвъ. Тогавъ другитѣ момци си рекохъ че може да е патилъ нѣщо, или вѣлкъ го е изялъ. За това, безъ да кажатъ нѣщо на майка му, отиватъ ти-чишкомъ къмъ гробищата, дѣто го намѣрили умрѣлъ, лѣжи до единъ гробъ! Тѣ го сбутали отсамъ оттамъ, да не бѣде заспалъ, но сичко било за лудо. Той истиналь и спи отъ дѣлгѣя. Кога са приглѣдали, то видѣхъ, че краятъ на връхната му дрѣха закаченъ на земята. Уплашени, тѣ са дръпнахъ назадъ, но сѣтиѣ пакъ са повърнахъ и като зехъ да го обрѣщатъ, що да видятъ! дрѣхата му прикована съ гвоздея на су-

(1) Прѣстите хора, и повече селачитѣ, носмѣятъ нощемъ да минуватъ прѣзъ гробищата, защото не било хубаво.